

מפגש בישול מתכון עם זיכרון

כל אדם, מכל מקום בעולם, מכיר את התחושה של אובדן ושל געגוע,
לכל אדם יש המתכון שמזכיר לו מישהו יקר.

מתכון עם זיכרון - הנצחה ייחודית לזכר חללי צה"ל וחללי פעולות האיבה
דרך בישול מתכונים אהובים והסיפור שמאחוריהם.
זאת על ידי מפגשי בישול בהם מבשלים מנה אהובה של חלל צה"ל או חלל
פעולות איבה. במפגשים מבשלים, טועמים ומשתפים תמונות, סיפורים,
קטעי וידאו ומשוחחים על האדם שמאחורי המנה ומשפחתו.

לקראת יום הזיכרון יתקיימו ברחבי הארץ מפגשי בישול בהם יונצחו חללי
צה"ל ונפגעי פעולות האיבה, במסגרת מתכון עם זיכרון.

מפגש בישול לזכר

יניב בר-און ז"ל

ילדות

בן קרלין ואשר. נולד ברחובות ביום ז' בחשוון תשמ"ז (9.11.1986). כשהיה בן שנתיים וחצי עבר עם משפחתו ליישוב מכבים. ילדותו התאפיינה בטיולים, בפעילויות מגוונות ובהרבה שמחה. יניב היה ילד-סנדוויץ' טיפוסי ואהב לשחק עם איתן, אחיו הגדול ועם הדס, אחותו הצעירה. יניב למד בבית-הספר היסודי "מעוז המכבים" והמשיך לחטיבת-הביניים שביישוב הסמוך - רעות. הוא סיים את לימודיו התיכוניים ב"תיכון מכבים-רעות" במגמות ביולוגיה וכלכלה. היה תלמיד שקט ונוח, שהשקיע במה שאהב ללמוד וקצת הזניח מקצועות אחרים. הוריו של יניב עלו לארץ מארצות דוברות אנגלית - אמו מקנדה ואביו מדרום-אפריקה, ובבית דיברו רק אנגלית.

על הילד שהיה

אחד ממאפייניו הבולטים של יניב היה הידע הכללי העצום והנרחב שהיה לו. יניב התעניין במגוון נושאים - היסטוריה, גיאוגרפיה, מדעים - ובעיקר בתעופה. כבר בגיל צעיר, ואולי בגלל נסיעותיו הרבות לחו"ל, התאהב במטוסים אזרחיים. לרוב, ראה בשהות בסביבות שדה- התעופה ובטיסה עצמה את "הדבר האמיתי" ומבחינתו היה זה מעניין ומרתק יותר מהטיול עצמו. יניב הכיר כל פרט במטוס, קרא ספרים בנושאי תעופה.

על הילד שהיה

בימי שישי נהג לנסוע עם חבריו לנמל-התעופה בן-גוריון ולצפות במטוסים ממריאים ונוחתים. ברשותו היה מכשיר סורק תדרים שאיפשר לו להאזין לתקשורת בין הטייסים למגדל הפיקוח. הוא הכיר את כל הקודים שבהם השתמשו הטייסים והפקחים ובכל פעם היה מפתיע את חבריו בהסבירו מתי המטוס עומד לפנות או מאיזה מסלול ימריא או ינחת.

גיל ההתבגרות

יניב השתתף במשך מספר שנים בחוגי קרטה וטניס. מגיל צעיר היה אוהד שרוף של "מכבי תל אביב" ולא נטש אותה גם בעונות הטובות פחות. בקשתו למתנת בר-מצווה היתה לצפות במשחק כדורגל מהליגה האנגלית, ומספר חודשים לאחר מועד בר-המצווה נסעה המשפחה לאנגליה, שם צפה יניב עם אחיו ואביו במשחק בין ה"ספרס" ל"אסטון וילה".

גיל ההתבגרות

בתקופת לימודיו בתיכון תיחזק יניב את אתר האינטרנט של קבוצת הכדורסל "מכבי מכבים". את הידע בנושא תחזוק אתרים רכש מחבריו ועד מהרה השתלט על העניין. כרגיל, לקח את משימתו ברצינות - היה מצלם משחקים, מראיין מאמנים ושחקנים, כותב כתבות ושומר על אתר מעודכן, מעוצב היטב ונוח לשימוש.

תחביבים ותחומי עניין

בשלב מסוים, כאשר הבחין שכמעט ולא מגיעים אוהדים למשחקים, ביקש להקים מועדון אוהדים לקבוצה, ונענה בחיוב. יניב היה לאוהד מספר אחת של "מכבי מכבים" תוך שהוא דואג להביא למשחקים אוהדים רבים ככל האפשר, ובעזרת תופים, דגלים וזמבורות הם היו מרעידים את האולם. לא פעם אמרו שחקני הקבוצה שבזכות האהדה הבלתי פוסקת הם קיבלו מוטיבציה וניצחו במשחק. יניב לא פיספס משחקים וזכה בגביע מיוחד כאות הוקרה והערכה לתרומתו הגדולה לקבוצה.

הגיוס לצה"ל

לקראת גיוסו לצה"ל ביקש יניב לשרת כפקח-טיסה באחד מבסיסי חיל-האוויר, אך בקשתו לא נענתה והוא בחר לשרת בחיל-השריון. הוא התגייס בדצמבר 2004, עבר טירונות וקורס נהגי טנקים והצטרף לגדוד 82 של חטיבה 7. יניב התאהב בחטיבה ובהיסטוריה המפוארת שלה והיה גאה מאוד להיות שריונר. כדרכו, התעניין ולמד את ההיסטוריה של החטיבה ושל חיל-השריון כולו. לאחר סיום הצמ"פ הצטרף יניב לגדוד ושובץ לאחד הצוותים בפלוגה א', שהגנה באותה תקופה על היישוב נצרים שברצועת עזה.

השירות הצבאי

הטנק של יניב היה בין האחרונים שיצאו מהרצועה במסגרת תהליך ההתנתקות באוגוסט 2005. לאחר פעילות זו ואחרי פעילות קצרה בקו נחל גולן, עבר בפברואר 2006 עם גדודו לקו כחול בגבול לבנון. בקו זה העבירו יניב וצוותו לטנק ימים ולילות בכוננות נגד פעילות אפשרית של החיזבאללה.

ביום ט"ז בתמוז תשס"ו (12.7.2006) נפל יניב בקרב במלחמת לבנון השנייה. בבוקרו של אותו יום פתח החיזבאללה בהתקפה רבת היקף לאורך גבול לבנון וחטף שני חיילי מילואים - רב-סמל אהוד גולדווסר וסמל-ראשון אלדד רגב. המוצב שבו שהו יניב וצוותו ספג הרעשה ארטילרית כבדה. כשנודע על החטיפה, ובהיותם במוצב הקרוב ביותר למקום האירוע, קיבל הצוות הוראה להיכנס לתוך לבנון ולעצור את רכב המילוט של המחבלים. הצוות התקשה להגיע לטנק עקב ההרעשה הכבדה, אך במאמץ אדיר והתעקשות נחרצת הגיעו אנשי הצוות לטנק, וביחד עם "נגמחון" התחילו לנסוע לכיוון לבנון.

מועד הנפילה

הצוות הספיק לירות ולפגוע במספר עמדות חיזבאללה בעת הכניסה ללבנון אך במרחק קצר מאוד מהגבול, ליד מוצב חיזבאללה - "כיפת הדגל", עלה הטנק על מטען גחון גדול אשר השמיד את הטנק והרג את ארבעת אנשי הצוות במקום - ויניב ביניהם. עם יניב נפלו סמל-ראשון שלומי ירמיהו, סמל-ראשון גדי מוסייב וסמל-ראשון אלכס קושנירסקי. יניב היה בן תשע-עשרה וחצי בנופלו. הלווייתו נערכה ב-16 ביולי 2006, והוא היה לחייל הראשון שנקבר בחלקה הצבאית בבית-העלמין במודיעין. הותיר הורים, אח ואחות.

חברו לגדוד רונן רוזנטל כתב: "יניב, עברתי איתך את כל המסלול, הגעתי אליכם לטירונות באיחור של שבוע אחרי שכבר כל העייפים נפלו מגיבוש הפלס"ר, ואני זוכר שכל הזמן אמרת לי שאני מהפלס"ר בגלל שאני 'סוס' והיית מאלה שקראו לי 'רמבו'. אתה ורוני הייתם אלו שהמפקדים ציוותו אלי ביום הראשון כדי לקבל את פני ושאבין מה קורה בפלוגה. מההתחלה ראיתי את התמימות שלך, משהו שקשה להסביר, אדם כל כך חמוד, שמוכן תמיד לעשות הכול למען השני - קודם למען השני ואחר-כך לעצמו.

הנצחה

מזמינים אתכם לרשום כמה מילים ולשתף איתנו

באתר האינטרנט

של מתכון עם זיכרון

www.matkonzikaron.co.il

או ברשתות החברתיות, ואנו נעביר למשפחה

תודה שלקחת חלק במפגש בישול

מתכון עם זיכרון

